

ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК PARISH HERALD

Христос Васкрсе!
Christ is risen!

Виндзор

Уочи Васкрса
Урcoming Easter

Windsor

Година 2019 Бр.14
Year 2019 Issue.14

Уредништво:
Главни и одговорни
уредник
Протојереј Јовица Ћетковић

Editors:
Editor-in-chief:
Very Reverend Jovica Cetkovic

Превод на енглески:
Дамјан Алаица

Translated in English:
Damjan Alaica

Дизајн:
Протојереј Јовица Ћетковић

Design:
V. Rev. Jovica Cetkovic

Редакција:
2690 Seminole St., Windsor, ON,
N8Y 1X7
226 674- 2180
226 347-8551

Redaction:
2690 Seminole St., Windsor, ON,
N8Y 1X7
226 674- 2180
226 347-8551

Електронска пошта:
crkva.svetog.dimitrija@gmail.com
Часопис се штампа захваљујући
помоћи погребног дома
“**Windsor Chapel**”
а дистрибуира се
захваљујући добровољним
прилозима верника

E-mail:
crkva.svetog.dimitrija@gmail.com
The journal is published thanks to
Fumeral home
“**Windsor Chapel**”
and distributed
thanks to
voluntary contributions of believers

Чувајте овај часопис у наредном периоду, јер
у њему имате обавештења у вези са
дешавањима у нашој парохији!

P.S. Keep your Herald handy, because it has the
dates of all important events in our
parish.

Уз насловну страну / About front page:
Фотографија са васкршње литургије 2018
Photograph from Easter Liturgy of 2018

Драги парохијани,

цео људски живот је у знаку страдања и васкрсења. Сваки људски пад произилази из Великог Петка а свако људско подизање се оставрује силом Христовог Васкрсења. Зато је највећи српски песник песник Његош и био кадар произрећи богонадахнуту реченицу да “без смрти не бива васкрсења”. То сазнање нас доводи до истине да људско страдање, туга и бол, за нас хришћане нису слабости које нас ломе и уништавају, него на против, управо нова шанса да задобијемо венац нових животних победа. Зато свети оци и имају право када кажу “да је болест, посета милости Божије”. Старадња су наши најбољи учитељи на животном путу, и само онај ко их савлада у светлости Христовог Васкрсења, задобиће награду вечнога Живота.

Христос
Васкрсе!

Протојереј
Јовица
Ћетковић

Dear parishioners,

The whole human life is in a sign of suffering and resurrection. Every human fall comes from the Great Friday, and every human lifting is made by the force of Christ's resurrection . That is reason why the greatest Serbian poet Njegos told famous sentence that "without death there is no resurrection". This knowledge leads us to the truth that human suffering, sorrow and pain, for us Christians are not weaknesses that break and destroy us. This is precisely a new chance to get the crown of new life victories. This is reason why saints have the right to say that "it is a disease, a visit to the grace of God". The sufferings is our best teachers on the path of life, and only one who

overcomes them in the light of Christ's Resurrection, will receive the reward of the eternal Life.

Christ is risen!

Warmest regards,

Very Reverend
Jovica Cetkovic

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

После најтамније ноћи освануо је најсветлији дан у историји рода људског.

После Великог Петка грануо је Васкрс.

Ово се догодило како је видовити Господ наш рекао и прорекао.

Осуђени Христос јавио се као Судија света.

Избијено и убијено тело Његово оживело је.

Попљувано лице засветлило се као сунце.

Место трнова венца – круна Цара над царевима.

Место осамљености – војске су га анђелске окружиле.

Место десетак разбеглих ученика – пола

милијарде следбеника славе га данас.

Место тесног гроба – стотине хиљада посвећених му храмова по свој земној планети.

Обнажено тело обукло се у славу небесну.

Љуте ране засијале се као звезде.

Крв из рана непрестано се још точи у милионе путира – животворно пиће верних!

Унакажен од убоја јавио се у красоти невиђеној.

Оковани роб показао се свемоћним Господарем неба и земље.

Бездихани мртава открио се као Животворац.

Одбачен од људи – посведочен као једини Спаситељ људи.

Продан за тридесет сребреника постао је мерило свих вредности.
Стандард свега доброга!

Непознати сад је најпознатији.

Загонетни – сад је Кључ свих загонетки.

Најудаљенији – сад је најближи сваком срцу људском.

Погребени праведник васкрсао је.

Неправедно осуђен од људи постављен је од Бога за Судију живих и мртвих.

Нараштај за нараштајем опијао се Њиме.

Племена за племеном прилазило је к Њему.

Народ за народом поклањао се Њему.

Царства курјачка уступала су место царству Јагњетовом.

Крвожедна племена паганска, очишћена Његовом крвљу, уздигла су буктињу Божије истине и братољубља.

Континенти онда непознати, насељени су сада са стотине милиона хришћана.

И насељавање овог америчког континента отпочело је у Његово име и Његову славу.

Оци овог народа били су они који су Њега волели више од живота свога. Као такви нису се устрашили смрти ни на бурном океану ни у беспутној пустињи нити под стрелама дивљака. Јер су знали, да ко за Њега умре, тај вечито живи.

Ко год се од хришћана борио за праву слободу, борио се у Његово име;

Ко је тражио правду, позивао се на Њега;

Ко је тражио Бога, није могао Њега мимоићи;

Ко је проповедао братство, проповедао је Њега;

Ко је мирио завађене, стављао је пред њих Крст и Јеванђеље.

Грешници су се кајали од стида пред Њим.

Злотвори су савлађивани Његовом љубављу.

Бесомучници су исцељивани Његовим именом.

Очајници су добијали снагу гледајући у Његово Распеће.

Покајници су вапили Њему за опроштај.

Самртници су предавали своје душе у Његове руке.

Страдалници су се уздали у Њега.

Борци за истину и слободу носили су Његово крсно знамење.

Крстоносне војске заклињане су Њиме.

Мученици за Његово име и Јеванђеље журили су у смрт као на

веселје.

Не говорим ја о неколико стотина или неколико хиљада њих, чија су имена уписана у календар, него о безбројним милионима свих крштених генерација по васцелом свету у току две хиљаде година, чија су имена знана и уписана на небесима: о војсци Христовој, против које је немогуће војевати, и према којој су све противничке војске као „трска стучена и лан задимљен“; о спасеним народима на небу, чији је број већ близу броја песка у мору и звезда на небу, како је обећано Авраму.

Христови противници још у првом нараштају говорили су међу собом: „Шта да се ради? Зар не видите да му се не може ништа? Гле, свијет оде за Њим.“ Ово што су они тајно шаптали међу собом злобно и устрашено још за живота Исусова, у првој генерацији крштених људи, то можемо ми данас радосно објавити трубама и клицањем: Заиста не може му се ништа: гле, уистини, свијет оде за Њим!

Јер човек може победити човека али не и Сатану. А Он је победио Сатану. Човек може победити дивљу природу, али не и смрт. А Он је победио смрт.

Човек може убити човека, али не и васкрснути. А Он је васкрсавао мртве, васкрсао је и Себе, и васкрснуће на крају билионе оних који су веровали у Њега.

То ће бити Његова света породица у светом и вечном царству Његовом. Нека би дао Бог да се и ви сви нађете у тој светој породици Христовој, у којој се већ налазе милиони ваших предака, старих и нових.

Или зар не осећате ви, да све ово што ја говорим, говорим не само о јеванђелској и општој црквеној историји, него и о историји ваших богоносних и крстоносних предака: свештеника мученика и радника паћеника, и сељака и тежака који прекиваху час плугове у мачеве, а час мачеве у плугове; крстоносних војника, што са крстом војеваху, па или са крстом побеђиваху или под крстом умираху; кнежева, краљева, царева и свих великих богољуба, који својим благом подизаху задужбине по земљи својој и туђој, држећи се оне народне мудрости: „Све за душу, а душу низашто“; девојака и момака, удовица сиротица, које попут свете Петке, светога Саве и царице Милице и Јелене, презреше све пролазне радости живота па кретоше уском и трновитом стазом монашких подвига у наручје Христово; и безбројних стараца и младенаца, који за име Христово бише вођени кано овце на кланицу, и то не само у старо гусларско време, него и у наше епске дане.

Стара православна вера у васкрсење распетог Христа, и распете

правде уопште, често је потврђивана и подмлађивана легионима нових и све нових мученика српских за Христа. Ево једног из многих примера нашег времена и нашег поколења:

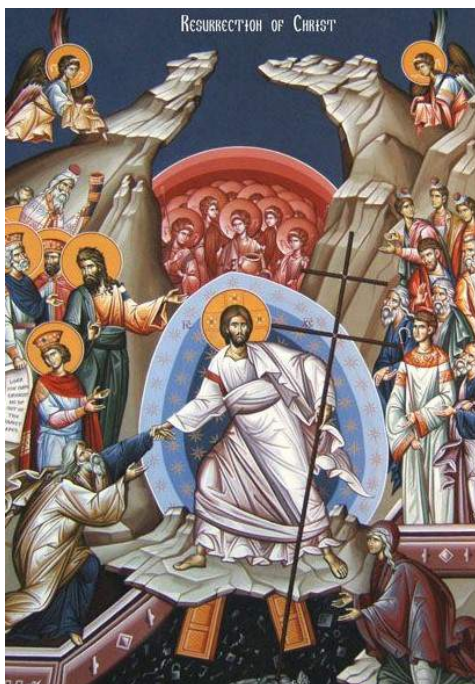
Кад су безбожни властодршци постројили у Краљеву 2200 грађана, разног узраста и пола, ненаоружаних и невиних, да их стрељају због 22 њихова војника погинула у борби са националним српским четницима, тада један богомолац, Драгослав, црквењак наше катедрале, стојећи у строју, узео је да мирно чита Нови завет. Приметивши да ће непријатељ убрзо да пуца из митраљеза, он затвори свету књигу и метну у недра, па онда викне из свега гласа:

„Не бојте се смрти, браћо, ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!“

На то из две хиљаде грла као из једнога разлеже се одговор као олуја:
ВАИСТИНУ ВОСКРЕСЕ!

У том плотуни загрмеше и 2200 хришћанских тела оборише на земљу, док 2200 душа узнесе се у небесну војску мученика за веру Христову. Јер макар да је неко од њих и грешан био, као разбојник на крсту, отишао је у Рај зато што је пред смрт признао и исповедио васкрсење Христово.

То су све моја духовна чеда, из моје тужне резиденције. Кам да сам и ја са њима с таквом славом отишао из овога света у бољи! Али судба Божија није то хтела. Него ме оставила да се мучим и преживљујем муке свога народа.

Но ја вам овим не казујем историју жалости, но историју славе вашег народа. И уздржавам се да вам говорим више, да се не би погордили. Јер знајте да врлине предака не спасавају небрижне потомке. Потрудимо се зато бити до смрти на духовној и моралној стражи да би се одржали на висини наших крстоносних предака.

Честитајући вам данашњу славу вашег храма – славу над славама свега хришћанскога света – ја похваљујем вашу љубав према Христу и вашу народну слогу. Растите у тој љубави и утврђујте ту слогу. Поштујте свога неуморног

St. Dimitrije Church

владика и свог вољеног новог пароха рођеног у мојој епархији као и све свештенике духовнике. Не обазирите се ни лево ни десно него напред правим путем Божијим. Да би заслужили улазницу у небеско царство Христово, коме су се приволели сви крштени преци ваши, да би се удостојили великог Састанка са Христом и својим мученичким рођацима из давних и нових времена. А шта је слађе од тога састанка? И да би стали у строј безбројних војски анђелских и светитељских, па у хору с њима славили вечну победу Христову над смрћу певајући:

Христос воскрес из мртвих, смрћу смрт попра и мртвима у гробовима живот дарова.

Христос воскресе, браћо и сестре!

Христос воскресе, радост донесе!

Свети Владика Николај

Беседа на Васкрс, Чикаго 1946. године.

19. МАЈ 2018

НЕДЕЉА

СВЕТА ЛИТУРГИЈА У 10:30

У НАСТАВКУ

КОНЦЕРТ ХОРА

И СЛАВСКИ РУЧАК

ДОБРОДОШЛИ

СВЕТИ ВЛАДИКА НИКОЛАЈ

СЛАВА ХОРА ЦРКВЕ СВЕТОГ ДИМИТРИЈА

БОГ ЈЕ РЕАЛНОСТ

Бог — то је Онај о Коме не бисмо имали никаквих питања да нисмо грешни, да нисмо испали из раја, као што птић испада из гнезда, — тада би све било другачије и Бог не би био проблем. Сада је Бог проблем и питање. Да ли Он постоји? Ако постоји, где је Он? А ако постоји и ако је негде, онда Какав је Он? Шта сам Му ја дужан? Шта је Он мени дужан? У човеку се појављује мноштво питања. Али, свега тога не би било да ми нисмо сагрешили и да грех није заслепео наше очи. Морамо да признамо да су сва тешка и компликована питања о Богу тешка управо због наше греховности, помрачености нашег ума. Људски ум је помрачен, ослабљена му је воља, човек је изнурен, дезоријентисан, данас мисли једно, сутра друго, сада мисли једно, а после пола сата нешто сасвим друго. Током једног минута може се колебати срцем налево и надесно. Зато што је, понављам, дезоријентисан и помрачен.

Бог — то је прва и највиша реалност. Запитајте се, шта је за вас реално. Реалан је сто на који се наслањам. Реална је књига коју могу да листам, читам и препричавам. Реално је електрично светло. Реални су зидови које не могу пробити руком, а ако ударим у њих, одбићу се. Реална је и маса ствари које се непосредно односе на мене: реалан је крст на мојим грудима, коса на мојој глави... Али, Бог је много реалнији, и уколико то не осећамо, разлог је што смо згрешили и отпали од благодати. Сви су згрешили, сви су лишени славе Божије.

Бог — то је живот сам по себи. Живот нису хлеб и вода, ни процветали цвет, нити дете које се тек родило, све су то појаве живота. А живот сам по себи јесте Бог, и Он је прва и најважнија реалност. Та најпростија истина нам није очигледна само зато смо, нажалост, деца грешног Адама и што су нам разум, воља и осећања помрачени грехом.

Враћање човека к Богу је дуготрајан, компликован пут. Човек страда, јер човек није само *homo habilis* — «човек способни», ни само *homo sapiens* — «човек разумни», ни само *homo erectus* — «усправан човек». Човек је још и *homo passus* (од *passion* — страдање, страсти) — «човек који страда». Једна

од човекових карактерних особина је његово константно страдање: или спољашње, или унутрашње, а најчешће и једно и друго. Човек страда, јер живи неприродним животом, страда зато што живи далеко од Извора живота, отцепљен је од Њега. Ако желите, то је попут телефона коме се празни батерија и он пишти: „Хитно ме стави на пуњач. Одвојен сам од извора напајања, моја батерија умире...“ И црвеном лампицом сигнализира да још само мало — и угасиће се. Исто и човек. А Извор живота, Живот сам по себи, Живот по имену „Јехаје“ (јеврејско „Јахве“, значи „Онај Који јесте“) је Бог. Не бисмо сумњали у Њега, да није греха, и ђавола и свих наших личних грехова, и грешака, и сл.

Сви се ми налазимо у тужном стању које врло добро описује Тјутчев. Човек:

*У безверју је сух,
опуштошен,*

*А неподношљив терет
данас носи...*

*И схвата да је сав
упропаштен,*

*И жеђа веру – али он да
проси...*

Умиремо од безверја,
умиремо док се одвајамо
од Извора живота. Наша
батерија сигнализира:

„Још мало и угасићу
се...“ Утичница је поред. Имамо утикач и имамо пуњач. Постоји Црква, постоје Свете Тајне. Али им не прибегавамо због гордости и што сумњамо у постојање Бога, у делотворност тог Извора напајања.

Стога, питање о Богу није празно питање. То је питање теоретско и филозофско, а уједно и животно. То је питање

жедних, оних који траже воду. Ако ожеднелом човеку у пустињи кажемо: „Нећу ти дати воду, али ево ти њена формула— H_2O “, — то ће бити изругивање. Ако савременом човеку кажемо, на пример, Бог постоји, али га не приведемо Богу — то ће бити изругивање. „Где је Он? Зашто сам болестан, зашто сам сиромашан? Зашто ме је жена оставила, зашто су деца болесна? Што ми је умро отац? Зашто??? Где је ваш Бог?“ Стога, треба омогућити човеку благодатно искуство проживљавања Божанске реалности. Због тога и постоји Црква.

Без Цркве је бесмислено започињати разговор о Богу. Сви говоре о Богу, а Црква пројављује Бога, али пројављује кроз богослужења, преко Светих Тајни, својих праведника, светитеља. Наш бол у срцу, наше стрепње, бриге су управо о томе да људи траже Бога и пронађу Га. О томе је и говорио апостол Павле у једном од својих проповедничких дела: у Делима апостолским записане су његове речи о томе, да је Господ Бог од једне крви размножио по свој земљи мноштво народа и дао одређени духовни задатак: Да траже Господа, не би ли га барем опипали и нашли, премда није далеко ни од једнога од нас; Јер кроз њега живимо, и мичемо се, и јесмо (Дела ап. 17, 27–28). Није далеко од човека — моралног бића, а човек јесте створење морално. Тако је предодређен. Није створење које само једе, пије, корача усправно, о нечему прича, већ створење које поставља себи питања: „Ко сам?“, „Одакле сам?“, „Куда идем и како треба да живим?“ Таква питања само човек себи поставља. Ни нилски коњ, ни жирафа, ни антилопа, хрчак, пацов нити врабац — никога не муче питања егзистенције. Само човека. Он се пита: „Ко сам ја?“ Треба да тражи Бога, не би ли га барем опипао и нашао. Тако да је трагање за Богом најважнији егзистенцијални задатак човека.

Бог је очигледна реалност, а човек је вољено Божије створење које је испало из правог живота и доспело у зону неких привидности — у краљевство кривих огледала. И залутало у том краљевству, и осећа своју велику муку и nelaгодност што се налази у нестварном животу. Пошто осећа своје пребивање у лажи, почиње да промишља и тражи: где си Ти? Зашто сам овде? Ко си Ти, Који ме је створио? Да ли Ти постојиш? То су стравична, врела питања, која рађају

човека у човеку, тада му се Бог постепено открива.

Бог је највиша, најчистија реалност коју не подвржемо сумњи. Можемо сумњати у то, да ја видим вас, а ви видите мене. Можда спавамо, можда је све сан. У то можемо сумњати. Али да сумњамо да је Бог реалност, то не смео. Он је пут, истина и живот (Јн. 14, 6); и Он је реалност, помрачена за човека због тога што се ђаво са њим неславно нашалио, а ми прихватили ту шалу и именовали животом оно што живот није. Зато је трагање за Богом трагање за собом правим, и трагање за правим извором са којег можемо пити без престанка, не умирући.

Али ја сам тек почео причу о Богу.

Добро је говорити о Богу, јер је Он овде, Он чује. Господ никуда није отишао. Он није далеко у небесима, Он је близу, Он чује наше речи. Нека би Он испунио наше речи Својом благодаћу, да нађу одјек у срцима слушалаца. Да нам да разум да кажемо више и боље о Њему. Како светитељ Григорије Богослов каже, „сећати се и говорити о Богу, важније је него дисати“.

Дакле, Он је живот и Он је прва и најважнија реалност.

Протојереј Андреј Ткачов

**“IT'S BETTER TO LET TEENAGERS BE,
PRAY FOR THEM AND SURROUND**

Many ask us priests, “What is your opinion on teenagers?” Around 20 years ago I used to teach high school classes, and I was also asked that question. The majority of them want to hear that “the youth of today needs to change, correct themselves, or do something or other.” I cannot say that today’s youth are bad; usually bad people become better.

Some break things, destroy, and curse. These external manifestations that we have noted do not express their souls. It is only an illness. If we look more deeply we will discover that the person has not been able to feel what it means to love, to be kind. The child has not seen the living image of Christ in his parents, teachers, or instructors; after all, if that had happened he would have definitely been touched and received benefit. Children today are after all sincere. We can blame today’s complex times of something, but children are more sincere now than they were before. In order to convince a child of something you have to show proof not only in words but in deeds.

Neither do young people need an authority today. The father may say to the son, “Do as I say, and that’s all. I said so!” No. Today children want dialogue, discussion, they want to understand why they should do it that way and not some other way. When I say for example, “Come to church. You will find joy there,” the child will search whether there really is joy there. And if he comes and I start making nothing but reprimands, he’ll say to me, “Father,

why did you call me here?”

When I taught in school, children were my best teachers; they made me think about many things. Children want to look at things objectively: Father talks about humility; but do I have it? I say that you'll find joy with Christ, but have I felt it? Anxiety, anger, and rage arise, and then I demand that they learn to pray. I talk about how Christ brings peace and tranquility to the soul, but do I have that tranquility?

It seems to me that it's better to let teenagers be; that is, to pray for them and surround them with love, without too much talk. Our words often bring results contrary to our expectations. We say one thing, and they do the opposite. Usually parents repeat the same thing over and over again without thinking about the consequences. Let the child be. It's better to show him that you are a happy family, that the Lord makes you joyful—this will be the best sermon.

One young man says to me, “I don't go to church because I know what they'll say to me there.” “What?” I ask. “Everything's forbidden.” “What do you mean?” “It's forbidden to have fun. Forbidden to spend time with certain people. Forbidden to smoke. It's a place of bans.” However in fact this does not reflect reality in the Church. But that is the image that we create. Instead of showing how we can rejoice in Christ, we teach them what they can't do. St. Porphyrios said, “Panic, stress, or worry does not make darkness go away. You hit the light switch and the light turns on. You open the curtains and the sun shines in. Darkness automatically disappears.” We should bring young people to us through love, sympathy, condescension, and complete understanding. Compete understanding does not mean justifying one or another sinful deed, but the awareness of why our children do one thing and not another. And they will definitely understand and feel this.

Do you know why St. Paisios and other ordinary elders attracted so many people to themselves? Because they disposed people toward themselves with something that made an anarchist from Thessalonki write a letter to St. Paisios. He began with the words, “My beloved daddy.” Not knowing how to officially address a monk, he wrote as his heart told him to, because his heart had felt geronda's love for him.

One day I asked someone with whom I was having a discussion,

“Who is your greatest teacher?” Hoping to hear the name of some saint, I heard instead the reply, “My greatest teacher is my sins, misfortunes, and mistakes.” St. Paisios said, “Hardships and adversities are like flying carpets that can bring us to heaven.” Young people who are zealous about correcting their mistakes should be optimistic and know that they are walking the right path and will soon meet with Christ, Who is Light and Love.

Archimandrite Andrei (Konanos)

Translation from the Russian version by Nun Cornelia (Rees)

2019 SERBIAN VILLAGE

ST. DIMITRIJE

SATURDAY, 15. JUNE 2019

SLAVA “MLADE SRBADIJE”
I ZAVRSNA PRIREDBA

12. MAJ 2019 GODINE

U 10:30 SVETA LITURGIJA

U NASTAVKU OSVEĆENJE
SLAVSKOG KOLACA,
PRIREDBA
I SVEĆANA TRPEZA

CRKVA
SVETOG DIMITRIJA

	Predsednik CSO Sveti Dimitrije	Plemeniti metal	Skracena za Kanadu	Okruglo slovo		Uzvik u Srbiji				Ratko (Skr.)		
				Prvo slovo alfabeta		Ime glumice Tejlor				Drugo slovo azbuke		
Ime nase clanice hora Spiric (odmilja)						Registaske oznake za Loznicu		Srpski (Skr.)	Nas parohijanin Zeljko			
						Bik			Nas grad			
Ime jednog grckog festivala u Vindzoru				Drugo lice mnozine				Sveti (Skraceno)			Litar (Skr.)	
				Rostilj				Otvoreno (skr.)				
Egipatski "bog" sunca			Besede							Estonija (Skr.)		
			Sedmo slovo azbuke							Oznaka za Amper		
					Bar	Oznaka za tonu		Predlog			Metoh manastira Hilandara	
						Tonalitet (skr.)		Veliki greh				
Baksuz	Pretplata		Glumac Klint									
Skracena za Neutron			Grad u Republici S.									
Vrsta drveta								Inicijali pevaca Kalezica			Bukagije	
								Pozar (skr)			Nasi parohijani- Familija....	
Crkveni ucitelj				Neuron Skr.								
				Konj (pesnicki)								Jednostavna
Nedostatak						Dugogodis- nji predsednik nase CSO						
Prkos						Inicijali naseg parohijanina Markovica	Autor Jovica Cetkovic	Sto (skr.)		Jedna nota		
						Striceva supruga	Turske staresine					
Nacionalni savez logopeda Skr.				Molekul Skr.								
				Luksemb- burg Skr.								Starija zena
Prvo slovo azbuke		Udruzenje lekara Modrice Skr.										
		Radio Avala Skr.										Divlja zivotinja
	Inicijali naseg parohijanina Kozomora			Najpotreb- niji dusi	Teror. Organizaci- ja sa Kosova i Metohije	Rajko (skr.)		Jedna nota			Oglasavanje zabe	Okruglo slovo
	Azdaja					23. slovo azbuke						
Prezime naseg parohija- nina Zeljka										Srce Srbije		
Nota solmizacije			Ime naseg parohijanin Adzic							Inicijali Slavko Vidakovic		
			Crkva Skr.							Svojerucno (Skr.)		
Prvo slovo abecede		Crkva sa slike								Svestenik (Skr.)		Uviti se, sviti
										22. slovo azbuke		

Наша деца, наш Божић

Излет у Божићно село

Током зимског распуста, деца наше српске школе са својим родитељима и учитељима су уживала у природи. Диван начин да се употпуни празнично расположење.

Божићна радост се ширила током предбожићних празника

Насмејано и радосно деца наше школе су, уз посно послужење, уживала у божићној радионици са својим учитељицама, као и у кићењу бадњака.

Широки и задовољан осмјех красио је лица присутних родитеља који су дошли да помогну у припреми најрадосније ноћи.

СВЕТОСАВСКА ПРИРЕДБА

Празник Светог Саве, школска слава, прослањен је на најсвечанији могући начин.

Кумови славе за су били Новак Обренић и Лара Мирковић

Живот наше школе

Наша деца са својим учитељима и свештеником. Настава се одвија сваког петка од 06:30 до 09:00 сати увече.

NEDELJNI RUCKOVI SVE POPULARNIJI

Iz nedelje u nedelju na ruckovima u nasoj sali, nakon svete Liturgije, sve je vise i vise nasih sunarodnika. Druzenje sa prijateljima uz domaci specijalitete i casu pica, postaje polako dogadjaj koji se ne preskace.

Pozivamo sve nase porodice da se prijave da spreme jedan rucak.

Prijave se vrse kod Slavka Vidakovica na broj telefona 519 796 9836

СВЕТИ ВЕЛИКОМУЧЕНИК ГЕОРГИЈЕ

06. МАЈ

ОСВЕЋЕЊЕ КОЛАЧА У 08:45 УЈУТРО

СВЕТА ЛИТУРГИЈА У 09:30 УЈУТРО

ST. GEORGE

06, MAY

BLESSING SLAVA'S BREAD

AT 08:45 AM

ST. LITURGY AT 09:30

Izvjestaj Fonda “Vece Republike Srpske”

Zahvaljujuci izuzetnoj posjecenosti donatora godisnje humanitarne Veceri Republike Srpske (VRS) odrazane 24. Nov. 2018 god., u organizaciji CSO Crkve Sv. Velikomucenika Dimitrija i donacijama mnogih koji nisu prisustvovali samoj veceri, ukupni prihod za dodjelu pomoci do 25. Marta 2019 god. iznosi \$14,468.00.

U periodu od 24. Nov. 2018 do 25. Marta 2019 je dodijeljeno ukupno \$7,460.00 pomoci.

Svi donatori VRS mogu podnijeti Upravi VRS zahtjev za dodjelu pomoci, zajedno sa neophodnom dokumentacijom, u skladu sa Pravilnikom VRS.

Jos jednom puno hvala svim donatorima VRS, kojih je za posljednjih 8 godina bilo ukupno 428, sa zeljom da i dalje zajednicki podrzimo postojanje ovoga humanitarnog fonda i tako nastavimo pomagati siromasnim i bolesnim pojedincima, humanitarnim Organizacijama, crkvama i manastirima.

Predsjedavajući član Uprave VRS
Nedjo Spremo

ЛАЗАРЕВА СУБОТА

20. АПРИЛ 2019.

Освећење врбових грана и литија око цркве
Позивамо сву нашу децу да дођу!

ПОЧЕТАК ПЕТРОВСКОГ ПОСТА- 24. ЈУН 2019

СВЕТА ТАЈНА ЈЕЛЕОСВЕЋЕЊА

МОЛИТВА ЗА ОЗДРАВЉЕЊЕ

ВЕЛИКА СРЕДА

24. АПРИЛ 2019

ЦРКВА СВЕТОГ ДИМИТРИЈА

У 6 САТИ УВЕЧЕ

Распоред Богослужења од 20. априла до 11. августа 2019 г.

Субота	Лазарева, Врбца	20. април	Вечерње Богослужење	18:00
Недеља	Цвети	21. април	Св. Литургија	10:30
Велика Среда	Молитва за здравље	24. април	Св. Тајна Јеleosвећења	18:00
Велики Четвртак		25. април	Света Литургија	9:30
Велики Четвртак	Читање 12 Јеванђеља	25. април	Вечерње Богослужење	18:00
Велики Петак	Свечано изношење плашанице	26. април	В.Б. Плач мајке Божије са стаијама	18:00
Велика Субота		27. април	Св. Литургија	10:30
НЕДЕЉА	ВАСКРС	28. април	Југарње Богослужење	У поноћ
			СВЕТА ЛИТУРГИЈА	10:30
Понедељак	Светли Понедељак	29. април	Св. Литургија	9:30
Уторак	Светли Уторак	30. април	Св. Литургија	9:30
Недеља		05. мај	Св. Литургија	10:30
Понедељак	Турђевдан	06. мај	Св. Литургија	9:30
Недеља	Св. Василије Острошки	12. мај	Св. Литургија	10:30
Недеља		19. мај	Св. Литургија	10:30
Петак	Свети Кирило и Методије	24. мај	Св. Литургија	9:30
Недеља		26. мај	Св. Литургија	10:30
Недеља		02. јун	Св. Литургија	10:30
Четвртак	Спасовдан	06. јун	Св. Литургија	9:30
Недеља		09. јун	Св. Литургија	10:30
Субота	Задušнице	15. јун	Св. Литургија	9:30
Недеља	Духови, Тројичиндан	16. јун	Св. Литургија	10:30
Недеља		23. јун	Св. Литургија	10:30
Недеља		30. јун	Св. Литургија	10:30
Недеља	Рођење Св. Јована Крститеља	07. јул	Св. Литургија	10:30
Петак	Св. Апостоли Петар и Павле	12. јул	Св. Литургија	9:30
Недеља		14. јул	Св. Литургија	10:30
Недеља		21. јул	Св. Литургија	10:30
Недеља		28. јул	Св. Литургија	10:30
Петак	Свети Илија	02. август	Св. Литургија	9:30
Недеља		04. август	Св. Литургија	10:30
Недеља		11. август	Св. Литургија	10:30

Неколико појединаца, наших парохијана, је изразило жељу да, једно вече током радних дана у недељи, отворе нашу цркву, како би омогућили верницима да могу запалити свећу и помолити се у тишини у цркви.

Дакле, почевши од 10. априла, црква ће, пробно, бити отворена сваке среде од 7 до 8 сати увече. У зависности од тога да ли ће бити посетилаца зависи и то да ли ће се ова пракса наставити или укинути.

Upcoming services from 02, April, for 11, August, 2019

Saturday	Lazarus (Vrbica)	20. April	Vespers	6:00 PM
Sunday	Palm Sunday	21. April	St. Liturgy	10:30
Holy Wendsday	Prayer for health	24. April	Vespers	6:00 PM
Holy Thursday		25. April	St. Liturgy	9:30
		25. April	Vespers with Matins	6:00 PM
Good Friday	Vigil service and singing of statija	26. April	VASPERS	6:00 PM
Holy Saturday		27. April	St. Liturgy	9:30
SUNDAY	EASTER	28. April	Services	Midnight
			HOLY LITURGY	10:30
Monday	Bright Monday	29. April	St. Liturgy	9:30
Tuesday	Bright Tuesday	30. April	St. Liturgy	9:30
Sunday		05. May	St. Liturgy	10:30
Monday	St. George	06. May	St. Liturgy	9:30
Sunday	St. Basil of Ostrog	12. May	St. Liturgy	10:30
Sunday		19. May	St. Liturgy	10:30
Friday	St. Cyril and Methodius	24. May	St. Liturgy	9:30
Sunday		26. May	St. Liturgy	10:30
Sunday		02. June	St. Liturgy	10:30
Thursday	The Ascension of Our Lord	06. June	St. Liturgy	9:30
Sunday		09. June	St. Liturgy	10:30
Saturday	Memorial	15. June	St. Liturgy	9:30
Sunday	Pentecost	16. June	St. Liturgy	10:30
Sunday		23. June	St. Liturgy	10:30
Sunday		30. June	St. Liturgy	10:30
Sunday	Birth of St. John the Baptist	07. July	St. Liturgy	10:30
Friday	Sts. Peter and Paul, Apostles	12. July	St. Liturgy	9:30
Sunday		14. July	St. Liturgy	10:30
Thursday		21. July	St. Liturgy	9:30
Sunday		28. July	St. Liturgy	10:30
Friday	St. Elijah	02. August	St. Liturgy	9:30
Sunday		04. August	St. Liturgy	10:30
Sunday		11. August	St. Liturgy	10:30

**IZNOSENJE PLASTANICE I PLAC MAJKE BOZIJE
VELIKI PETAK 26. APRIL 2019 U 06:00 UVECE**

ТОКОМ ПОСТА

DURING LENT

СВАКЕ СУБОТЕ
ВЕЧЕРЊЕ СЛУЖБЕ-У 6 сати увече
У наставку– Света Тајна Исповести
ON SATURDAYS
VASPERS– At 6 PM

In the extension will be a confession

www.stdimitrije.ca

St Dimitrije Church Windsor

 Захваљујемо се погребном дому “ Windsor Chapel” на њиховом покровитељству за штампање нашег Гласника препоручујући свим нашим парохијанима да се у случају потребе убудуће обраћају њима.

We are deeply thankful to "WINDSOR CHAPPEL" for their God-pleasing support for a printing our Herald. We recommend to all our parishioners, that they consider using the services of our parish's benefactor for their future needs.

МИСИОНАРСКО ПИСМО

Човеку који се жали да не верује у Бога

Какав си грех учинио да те снађе та несрећа изнад свих несрећа? Да пресечеш везу са извором живота и дародавцем разума? Да одрекнеш Онога, чије је вечно биће очигледније од нашег тренутног бића и чијим се постојањем једино може утврдити и наше постојање?

Бог се не скрива од човека. Човек грешан скрива се од Бога; скрива и скрива све док Га сасвим не изгуби из вида. Као што стоји написано за прародитеље људске кад згрешише: *и сакри се Адам и жена му испред Господа Бога међу дрвета у врту*. Како тада тако и сада. Кад год човек учини тежак грех, он се крије од Бога за леђа природе. И губи се међу тварима, губи се међу дрвећем и камењем и животињама као тобожњим својим рођацима, тоне у сенку природе. И као што се говори о помрачењу сунца у случају када месец заклони овога светлог цара природе, тако би се могло говорити о „помрачењу Бога“, Сунца правде, од стране оних који су природом заклонили од својих очију Створитеља природе. Но то је само наш људски начин говора. Јер помрачење сунца не значи, да је сунце изгубило светлост своју него само да је нечим та светлост заклоњена од наших очију. Исто тако и помрачење Бога не значи, да се Бог уопште изгубио и да Га нема више, него да је нешто стало између Бога и човека и заклонило Бога од човекова разума. То нешто јесте грех човеков.

Није природа крива, ако безбожник њу обожава. Она се сва противи богоодрицању, и смртно мрзи и прогони богоодрицатеље и своје обожаваоце. Природа сва, од великог сунца до сићушног атома једногласно и хармонично сведочи о бићу и дејству Створитеља свога. Стари Мисирци су обожавали све твари, а изнад свега некаквог црног вола, званог апис. Према једној легенди дошао неки фараон да принесе жртву апису. Но кад се он клањао пред тим назови богом, сподобије га во роговима и одбаци далеко од себе. – Сад видим да си во а не Бог! узвикне фараон љутито. На то му апис одговори: то сам и хтео да видиш! и да се од сад клањаш Ономе који је створио и мене и тебе.

Ти говориш: тешко ми веровати док не видим! Но чиме желиш

да видиш: оком или духом? Ако ли оком телесним, онда би Онај који је већи од васионе морао да се смањи и стане у твој ограничени видокруг. Видиш ли ти свој разум очима? Међутим, наљутио би се, кад би ти неко рекао, да не верује да ти имаш разума док га не би очима видео. Ако ли пак духом желиш да видиш Бога, онда Га можеш видети, јер је дух човечји пространији од васионе, и јер и Бог је дух. Само дух твој треба да је чист, пошто је једино чистима обећано да ће видети Бога. Бежи што пре из те таме, која ти се као паук завукла у душу. Кад је Адам згрешио, он је побегао испред Бога. Но милостиви Створитељ није побегао од створења Свога него Он се приближио и викнуо Адама: *Адаме, гдје си?* И тебе Он виче, сасвим из близа, зар не чујеш: Благоје, гдје си? Окрени лице своје ка светлости, сине светлости. Отац светлости позива те с пламеном љубављу. Чуј и знај: нико се у твом роду и народу није прославио изузев прославитеља Бога. Од Господа ти милост и здравље.

ЗАДУШНИЦЕ / ZADUSNICE

МОЛИТВА ЗА ПОКОЈ ДУШЕ НАШИХ СРОДНИКА И ПРИЈАТЕЉА

Субота, 15. јун 2019

Света Литургија у 09:30

Донети скувано жито, флашу црвеног вина
и списак свих умрлих сродника за које желите да се
помолимо.

Благосиљање гробних места:

Виндзор Мемориал Гарден у 11:30

SERVICE FOR MEMORY ETERNAL FOR OUR RELATIVES AND FRIENDS

Saturday, 15, June, 2019

St. Liturgy at 09:30 AM

Please, bring zito (cooked wheat), a bottle of red wine and a list
of your dear departed for whom you wish us to pray f

The blessing tombs: Windsor Memorial Garden– 11:30 AM

Пикник и радна акција

Субота, 04. мај 2019
од 11 сати пре подне

Имање цркве Светог Димитрија

Позивамо све наше парохијане да се тога дана окупимо и поспремимо нашу цркву, салу и имање.

ПОСЛОВИ:

Изградња полица за библиотеку

Поправка столова

Генерално чишћење цркве, сале и школе

Уређење дворишта

За гладне раднике обезбеђено јело са роштиља

Ко не може помоћи радом може донети колаче, неко пиће или освежење за жедне раднике, како то обично бива у нашем крају

Понети са собом ручни алат са којим планирате радити

Деца су добродошла да поспреме своје игралиште па да се играју

